

ועכשיו מעט "חרוסת" לאחינו הספרדים אחרי ה"מרור" ששלח להם בן-אב"י במאמרו הידוע ע"א העברית, וביחוד לשלמה אפנדי אברזגול מחיפה, שנמע ליפו ולשאר המקומות כדי לעשות בנראה, "זפד" של ספרדים בארצנו . . .

אחד מידידי הספרדים ספר לי היום כי בביתו מתגוררים זה זמן רב זוג של חלוצים טובים וישרים, שהיו מרעישים את הכית בלשון "מוסקוב" ו"שכנו" . . .

והנה אמש בבואו לביתו מצא אותם מדברים ביניהם עברית.

— מה נשתנה הלילות? — שאל היהודי הספרדי — שבכל הלילות וכל הימים אתם מדברים שתי שפות והלילה הזה רק עברית? — הלא בן-אב"י כתב במאמרו אתמול שהחלוצים מדברים עברית . . . — ענו הצעירים בתמימות.

* * *

ומחמת שהיום ערב פסח בעולם ולא הספקתי עדיין לבער את החמץ (אמש היתה "בדיקת-חמץ" כרבעי אצל בני-דודנו) והנני ממחר לבית-המרחץ, במחילה, לכבוד יום-טוב, הנני מקצר ומברך אתכם בכרכת חג שמח, בהצגת יקנה"ז בתיאטרון "ציון", בארבע כוסות של יין ה"כרמל המזרחי" במלוכה שלמה ובפסח כשר ושמח לכל תלמידי די בכל אתר ואתר, אמן!

עז מות

וכשיצאתי תמול לקבל את פני בני-דודנו מבני-חמור אצל שמעון הצדיק, וראיתי את "עשרת השבטים" שיצאו לפניהם מי ברגל ומי ברכב וגם בתופים ובמהולות ולוו אותם ישר עד לקדשי קדשים, כדי שלא יסורו ה"שקצים" האלה ימינה או שמאלה — זכרתי את המעשה באותו הרב שבאו לפניו בשבת ושאלו ממנו אם מותר להוציא פרה שנפלה לתוך הבור. — אסור! — ענה הרב — מפני חלול שבת.

ואולם מיד כשהודיעו לו כי זוהי פרתו שלו צעק ואמר: מהרו נא להציל את הפרה, מחמת שפקוח-נפש דווחה שבת.

כל זמן שה"פרה" היתה של ישראל ועמדה בחוקת סכנה מפני הגויים לא התיר הרבי להצילה מידם, ואולם עכשיו ש"פרתו של רבי" נכשלה בבני-דודנו בשער-שכם, מצוה להצילה אפילו בשבת-הגדול ובבני-מוסא וכל ההכנות של הממשלה שלנו בשבוע זה תוכלנה להוכיח! . . . ואי"ה ביום א' דפסח הבעל"ט יבואו בני-דודנו מקרית ארבע מדרום, בני חמור מצפון וה"רבי" שלנו ממזרח . . . והלך הכהן-הגדול להתפלל בחורבת ר' יהודה החסיד בלויית שליטיו וכל עושי נגד-רצונו, ויעשה "קדוש" אצל אמדורסקי ויהיה שקט ושלוה לאחינו בעיר העתיקה ביום ההוא ושלוה על כל ישראל.

* * *